

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 24 czerwca 2025 r.

Poz. 4046

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.52.20255 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 20 czerwca 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1465, 1572, 1907 i 1940) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130, 1907 i 1940 oraz z 2025 r., poz. 527) – zwana dalej upzp

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XIII/210/2025 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 14 maja 2025 r. w sprawie „*Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla obszaru Śródmieścia – część A*” (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2025 r., poz. 3463), w następującej części:

1) § 7 ust. 15, 2) § 7 ust. 16 pkt 3 i 4, 3) § 21 ust. 4 pkt 4 lit. a w zakresie słów: „i 22MWU”.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy, uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 14 maja 2025 r. Rada Miejska w Dąbrowie Górniczej podjęła uchwałę Nr XIII/210/2025 w sprawie „*Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla obszaru Śródmieścia – część A*”.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 upzp, organ nadzoru w dniu 21 maja 2025 r. otrzymał uchwałę Nr XIII/210/2025 oraz w dniu 22 maja 2025 r. dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu, celem zbadania zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 11 czerwca 2025 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Pismem z dnia 13 czerwca 2025 r. (data wpływu 16 czerwca 2025 r.), Gmina złożyła wyjaśnienia w zakresie zarzutów wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że uchwała Nr XIII/210/2025 została podjęta z istotnym naruszeniem przepisów prawa w następującym zakresie.

1. Zgodnie z art. 37a ust. 1 upzp materię z zakresu zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych, urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, reguluje odrębna uchwała, a nie uchwała dotycząca miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przepis art. 37a upzp został wprowadzony ustawą z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r., poz. 774), która weszła w życie

dnia 11 września 2015 r. W myśl art. 12 ust. 3 tej ustawy do projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu, nieuchwalonych przez radę gminy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Uchwała Nr XXI/436/2020 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla obszaru Śródmieścia – część A” została podjęta w terminie późniejszym, niż wejście w życie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu. Zatem brak było podstaw do regulowania w miejscowym planie kwestii zastrzeżonych dla uchwały, o której mowa w art. 37a ust. 1 upzp.

W § 7 ust. 15 uchwały wprowadzono zakaz stosowania od strony dróg publicznych, ciągów pieszo-jezdnych lub dróg wewnętrznych: betonowych prefabrykowanych prześł ogrodzeń, lub prześł ogrodzeń wykonanych z blachy trapezowej albo falistej. Natomiast w § 7 ust. 16 pkt 3 i 4 uchwały zawarto ustalenia dotyczące umieszczania reklam i szyldów w granicach obszaru zabudowy śródmiejskiej. Owszem, rada gminy posiada kompetencje do określania zasad i warunków sytuowania małej architektury, tablic reklamowych, urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzaju materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, jednakże według przywołanej regulacji, należy to uczynić w odrębnej uchwale niż plan miejscowy.

Gmina, w złożonych wyjaśnieniach, wskazała na wymagania dotyczące obligatoryjnych ustaleń planu miejscowego, zawartych w art. 15 ust. 2 pkt 2, pkt 3a, pkt 4 i pkt 5 upzp, w odniesieniu do obszarów, które wymagają szczególnej ochrony i ukształtowania ładu przestrzennego, krajobrazu, dziedzictwa kulturowego zabytków oraz kształtowania przestrzeni publicznych. Podkreśliła, że art. 37a upzp wskazuje, iż rada gminy może, ale nie musi, ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury tablic reklamowych, urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty; standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Wyjaśniła również, że w przypadku niniejszego planu, którego głównym celem jest kształtowanie i ochrona śródmieścia z jego wartościami kulturowymi i społecznymi, z uwzględnieniem ochrony ww. wartości chronionych ustawą, a które w tym konkretnym przypadku stanowią niezmiernie istotny element przestrzeni urbanistycznej, podjęto próbę uregulowania tych kwestii w uchwale w sprawie planu miejscowego.

Wojewoda jedynie w części może przychylić się do przedstawionego przez stronę stanowiska.

Przepisy art. 15 ust. 2 pkt 4 i pkt 5 upzp umożliwiają wprowadzenie do miejscowego planu zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej oraz wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych. Przepisy te uzasadniają wprowadzenie ustaleń w miejscowym planie, w zakresie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych, urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych itd, ale tylko i wyłącznie dla dwóch celów: 1) ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, 2) kształtowania przestrzeni publicznych.

Dlatego też Wojewoda nie zakwestionował regulacji miejscowego planu dla stref ochrony konserwatorskiej, w których wprowadzono zakaz sytuowania reklam – § 10 ust. 5 pkt 2 lit. b uchwały. Z kolei ustalenia w zakresie przestrzeni publicznych wprowadzono w § 7 ust. 3 uchwały, wyłącznie dla terenów wymienionych w § 7 ust. 2 uchwały i są to:

- 1) tereny zieleni urządzonej 01ZP do 04ZP;
- 2) teren placu publicznego 01PP;
- 3) tereny publicznych ciągów pieszo-jezdnych 01KDX do 08KDX;
- 4) tereny dróg publicznych 01KDG, 02KDG, 01KDZ, 02KDZ, 01KDL do 10KDL, 01KDD do 18KDD;
- 5) ogólnodostępne przejazdy i przejścia;
- 6) strefy zieleni za wyjątkiem zlokalizowanych na terenach 14MWU, 27MWU i 28MWU.

Wymienione tereny stanowiące przestrzenie publiczne, wyznaczono nie tylko w granicach obszaru zabudowy śródmiejskiej, ale również poza tym obszarem. W obszarze zabudowy śródmiejskiej oprócz przestrzeni publicznych znajdują się również inne tereny, niestanowiące przestrzeni publicznych, a zatem

kwestionowane ustalenia, zawarte w § 7 ust. 16 pkt 3 i 4 uchwały, nie dotyczą wyłącznie przestrzeni publicznych.

Ponadto, uprawnienia do wprowadzenia zakazu stosowania od strony dróg publicznych, ciągów pieszo-jezdnych lub dróg wewnętrznych: *betonowych prefabrykowanych prześel ogrodzeń, lub prześel ogrodzeń wykonanych z blachy trapezowej albo falistej* oraz ustaleń dotyczących *umieszczania reklam i szyldów w granicach obszaru zabudowy śródmiejskiej*, nie można również wywieść z przepisów art. 15 ust. 2 pkt 2 i 3a upzp, gdyż nie mają wpływu na ochronę i kształtowanie ładu przestrzennego, a także krajobrazu.

Zatem konieczne było wyeliminowanie ustaleń § 7 ust. 15 i ust. 16 pkt 3 i 4, gdyż wykraczają poza kompetencje rady gminy w zakresie stanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

2. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 upzp, w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Dla każdego wyznaczonego terenu oprócz przeznaczenia określa się zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, że w dniu 24 września 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688). Zgodnie z art. 67 ust. 3 pkt 1 tej ustawy przepisy art. 15 ust. 2 pkt 6 upzp stosuje się w brzmieniu nadanym nowelizacją – w przypadku gdy nie wystąpiono o opinie i uzgodnienia przed dniem jej wejścia w życie. Zgodnie z przedstawioną dokumentacją prac planistycznych, Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza wystąpił w czerwcu 2022 r. po raz pierwszy o uzgodnienia i opinie w sprawie projektu miejscowego planu, a zatem należało stosować art. 15 ust. 2 pkt 6 upzp w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 września 2023 r.

W myśl art. 15 ust. 2 pkt 6 upzp dla każdego terenu należy określić obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy, jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania, w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów.

Ponadto, w rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404) wskazano w § 12 ust. 1, że do projektów planów miejscowych sporządzanych lub zmienianych na podstawie uchwały o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu miejscowego podjętej przed dniem 24 grudnia 2021 r. stosuje się przepisy dotychczasowe. Jak już wskazano uchwałą Nr XXI/436/2020 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej inicjująca procedurę planistyczną została podjęta w dniu 24 czerwca 2020 r. zatem do niniejszego miejscowego planu zastosowanie mają przepisy rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164 poz. 1587) – dalej zwane rozporządzeniem.

Zgodnie z rozporządzeniem ustalenia części tekstowej projektu planu miejscowego zawierać muszą: ustalenia dotyczące przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasady ich zagospodarowania (§ 4 pkt 1) oraz ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, które powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu (§ 4 pkt 6).

W zawiadomieniu w sprawie wszczęcia postępowania nadzorczego organ nadzoru wskazał, że z analizy ustaleń § 21 ust. 4 pkt 4 lit. a i b uchwały wynika, iż dla terenu o symbolu 22MWU określono dwa razy, w sposób odmienny, minimalną intensywność zabudowy, to jest w lit. a na poziomie 0,1, a w lit. b na poziomie 0,3. Powyższe naruszenie stanowi o istotnym naruszeniu zasad sporządzania planu miejscowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 upzp, w związku z naruszeniem przepisów art. 15 ust. 2 pkt 6 upzp.

Gmina w wyjaśnieniach wskazała, że w § 21 ust. 4 pkt 4 lit. a uchwały omyłkowo wprowadziła minimalny wskaźnik intensywności zabudowy dla terenu 22MWU. Intencją gminy było wprowadzenie minimalnego wskaźnika intensywności zabudowy dla terenu 22MWU na poziomie 0,3, co zostało uregulowane w § 21 ust. 4 pkt 4 lit. b.

Wojewoda przychylił się do wyjaśnień złożonych przez gminę, co skutkowało usunięciem z treści uchwały w § 21 ust. 4 pkt 4 lit. a słów: „i 22MWU”. Stwierdzenie nieważności w tym zakresie, powoduje, że w sposób jednoznaczny będzie określona minimalna intensywność zabudowy dla terenu 22MWU, czyli zgodnie z ustaleniem § 21 ust. 4 pkt 4 lit. b na poziomie 0,3.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 upzp jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu części ustaleń planu, uchwała Nr XIII/210/2025 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 14 maja 2025 r. w sprawie „*Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla obszaru Śródmieścia – część A*” może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Dąbrowie Górniczej rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej w Dąbrowie Górniczej.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa.